

מכתבי מרגן שליט"א

[נדפסו לפי סדר קבלתם]

בעזה"י ד' אב תשע"ג

הנה ידידי הגאון הגדול ר' אברהם גנחובסקי זללה"ה
הניח אחריו הרבה כתבים בכל מקצועות התורה והיה
האיש גדול מאד מאד ומעין המתגבר הן בתורה הן
בחסד והן במדות טובות, ומצוה גדולה לפרסם כתביו
ויתברכו כל המתעסקים במצוה הגדולה הזאת בכל
הברכות האמורות בתורה.

חיים קניבסקי

בסי' י"ב נסתפק אם באמצע שמו"ע נזכר שלא בדרך ברהמ"ז או לא קרא
ק"ש איך יעשה, ולכאן יכול לכוללה בלשון בקשה שיאמר וחייבוננו חז"ל לברך
ברהמ"ז בלשון הזה ולקרות ק"ש בלשון הזה, ובזכות זה שמע קולנו כו', ואחר
התפילה יאמר בשכמל"ו*.

בהשלמות בעמו' קנ"ג בענין אם ביצה הוי משקה, הרי כל האוכלין נמדדין
בכביצה לטו"א ולכל הרברים, ואיך יתכן שהוא משקה.

* א. ה. נשאל מרגן הגאון שליט"א: מה כוונתו במש"כ "ואחר התפילה יאמר בשכמל"ו", האם הכוונה
להבשכמל"ו של הק"ש, דיאמר לאחר התפילה שאין חיובה אליים כ"כ לאמרה בתוך השמו"ע, או הכוונה
שאינ ההיתר ברור כולי האי, ועל כן יאמר אף בברהמ"ז בשכמל"ו לצאת מחשש ברכה לבטלה.

עוד נשאל במש"כ דיאמר דבזכות זה שמע קולנו, אם כוונתו דוקא בברכת שומע תפילה, או גם בכגון
ברכת רפאנו שיאמר "ובזכות זה העלה רפואה שלימה לכל מכותינו".

והשיב מרגן שליט"א על זה בכתב ידו: יותר טוב בשמע קולנו ששם אפשר לכלול הכל, ולומר גם
בשכמל"ו לצאת מספיקות.